

РЕШЕНИЕ

№ 487

гр. Пловдив, 11.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XVIII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Александър Л. Стойчев

при участието на секретаря Милена Анг. Левашка Августинова като разгледа докладваното от Александър Л. Стойчев Търговско дело № 20235300900334 по описа за 2023 година

Иск с правно основание чл.74 от ТЗ.

Предявен е иск от В. И. М., с ЕГН ***** с постоянен адрес: ***** срещу „ИНТЕРГАЛЕНИКА“ ООД, с ЕИК 115258267, със седалище и адрес на управление: гр.Пловдив, ул.“Напредък“ № 7, по който се желае да бъде отменено решението по т.2, взето на общо събрание на съдружниците на „ИНТЕРГАЛЕНИКА“ ООД от 29.05.2023 г., с което е решено до завършване на назначената проверка и изясняване на статута на В. М. да не му се изплаща дивидент и да не се подава информация за дейността на дружеството.

Твърди се от ищеца наличие на процесуална незаконосъобразност и материална такава при провеждане на ОС. Установява се, че с покана, която е получена от ищеца, е свикано ОС, която покана му е връчена не от управителя на дружеството, а от друг съдружник – Г.Х.. За дневен ред била посочена обща и неконкретна единствена точка, а именно т. 1: Разглеждане, обсъждане и вземане на решение по материалите, представени от управителя С.Н. по уведомително писмо с дата 21.03.2023 г. и вх. № 2/21.03.2023 г., както следва: 1.(1) Предизвестие за прекратяване на участие в „ИНТЕРГАЛЕНИКА“ ООД по реда на чл.125 ал.2 от ТЗ от В. И. М. в качеството си на съдружник в „ИНТЕРГАЛЕНИКА“ ООД. Към поканата е

било изпратено единствено предизвестие за прекратяване. Твърди се наличие на процесуална незаконосъобразност на взетото решение, което се изразява в нарушение на императивните норми на закона и императивните норми на дружествения договор. Счита се, че съдружникът Г.Х. не е управител и не е притежавал право законно да свиква общо събрание на съдружниците, поради това е нарушен чл. 138 ал.1 от ТЗ. На следващо място се счита, че общото събрание на съдружниците е било свикано нередовно поради това, че взетото решение по т.2 не е било включено предварително в дневния ред и същият е бил формулиран твърде общо и неясно, което нарушава разпоредбата на чл.139 от ТЗ и чл.33 от дружествения договор. Не са представени също така текуш баланс и отчет, което се счита от М. за условие за незаконосъобразност на взетите решения.

На следващо място се твърди материална незаконосъобразност на взетото решение, което се изразява в нарушение на императивните норми на закона и на дружествения договор, уреждащи членствените права на съдружниците и в частност неговите имуществени и неимуществени права по чл.123 от ТЗ и чл.22 т.3 от дружествения договор, а именно да бъде осведомяван за хода на дружествените дела и да преглежда книгата на дружеството, както и да получава дивидент. Нарушена била и нормата на чл.125 ал.1 от ТЗ, гарантираща правото на съдружника да получава стойността на дружествения дял. Поради изложените съображения се иска да се отмени решението на ОС на съдружниците.

Ответникът изцяло оспорва иска по подробни съображения, посочени в отговора на исковата молба. Сочат се подробни обстоятелства за това, че решението на ОС на съдружниците е правилно и законосъобразно, във връзка с надлежно провеждане на същото, разгласяване и липсата на материална незаконосъобразност на взетите решения

Пловдивски Окръжен Съд, Търговско отделение, 18 с., като обсъди обстоятелствата по делото и представените доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намери за установено следното:

Искът по чл. 74 ТЗ представлява предоставено на съдружника потестативно право да иска отмяна на решението на ОС. Противоречието със закона или с клаузите на учредителния акт, се преценява от съда двустранно - от материалноправна и процесуална страна. Решението на съда има действие

по отношение на всички - на самото дружество и на всеки от членовете му. Искът е конститутивен. Целената правна последица от успешното му провеждане е защита на членствени права и/или контрол за законосъобразност на решенията на дружеството свързани с дейността му, която е насочена към постигане на обща цел.

Между страните е безспорно, че на 29.05.23г. е проведено ОСС на ИНТЕРГАЛЕНИКА ООД и на същото е взето атакуваното решение по т.2. Също не се спори, че ищецът няма членствено правоотношение с ответника, но според настоящия състав на съда иницирираната защита е допустима и е налице правен интерес доколкото атакуваното решение на ОСС накърнява имуществен интерес на М. към момент когато същия е имал качеството на съдружник, а именно лишен е от изплащане на дивидент. Членството е отпаднало в хода на процеса поради факта, че тримесечното предизвестие по чл.125, ал.2 от ТЗ е изтекло, но поради изложените съображения това не следва да се счита, като факт с правно значение, който да мотивира извод за недопустимост на производството.

На следващо място се установява, че сроковете по чл.74 от ТЗ са спазени, като ищецът е предявил иска за отмяна на решението на ОСС в двуседмичен срок от провеждането на събранието.

М. навежда на първо място основание за отмяна на решението свързано със свикване на ОСС. Установява се, че с покана, която е получена от ищеца, е свикано ОС, която покана му е връчена не от управителя на дружеството, а от друг съдружник – Г.Х.. Действително ищецът е представил с исковата молба покана изходяща от друг съдружник. Заедно с отговора на ИМ обаче ответникът е представил надлежна покана от управителя С.Н., която е получена от М. на 05.05.23г. видно от приложения списък на лист 31, поради което възражение се явява неоснователно.

На следващо място се счита, че общото събрание на съдружниците е било свикано нередовно поради това, че взетото решение по т.2 не е било включено предварително в дневния ред и същият е бил формулиран твърде общо и неясно, което нарушава разпоредбата на чл.139 от ТЗ и чл.33 от дружествения договор. Действително в поканата приложена от ответника и връчена от управителя дневния ред е формулиран общо и взетите конкретни решения по т.2 не се съдържат в него. Това според съда опорочава взетото

решение поради обстоятелството, че участващите на ОС съдружници са били поставени в ситуация на изненада и невъзможност да се подготвят предварително за събранието. Това несъмнено е необходимо още повече когато се касае за санкциониране на имуществените права относно ищеца. При тази хипотеза би следвало М. да е запознат предварително, чрез обявления дневен ред за бъдещото решение, което би му дало възможност да организира някаква защита и да съобрази участието си в ОС с темата на обсъждане. Поради това и съдът намира, че са нарушени чл.139 от ТЗ и чл.33 от учредителния договор. Действително и двата акта не съдържат конкретни изисквания, но тълкуването на разпоредбите определено води до извода, че дневния ред следва да е конкретен, ясен и взетите решения би трябвало да му кореспондират. Ако би било допустимо противното какъв би бил смисъла от предварително обявен дневен ред. Разпоредбата на чл. 139 ТЗ предвижда, че общото събрание се свиква с писмена покана, получена от всеки съдружник най - малко 7 дни преди датата на заседанието, ако не е предвидено друго в дружествения договор. В поканата се посочва и дневния ред. Предпоставка за валидно вземане на решение от ОС е въпросите да са включени в дневния ред - чл. 139 ТЗ. Обхватът на дневния ред определя по кои въпроси ОС може и трябва да вземе решения. Това правило е в интерес на съдружниците, които трябва да са сигурни, че на свиканото ОС ще се разглеждат само въпроси, посочени в поканата. Връчването на покана за ОС с предварително описан дневен ред обезпечава възможността на всеки съдружник да бъде информиран предварително за въпросите, които ще бъдат разисквани и решавани от Общото събрание, за да има възможност да вземе отношение по тях, да се подготви и евентуално да осигури защитата си в случай, че бъдат засегнати правата му. Абстрактното формулиране на въпросите от дневния ред в поканата не дават възможност да се разбере какво точно ще се решава на събранието и по този начин лишават от възможност съдружниците да участват пълноценно и да подготвят своята ефективна защита, особено в случаите, когато се предвижда разглеждане на тяхното участие в дружеството. В изложения смисъл е постоянната съдебна практика на ВКС : Решение № 25/2002 г. по т. д. № 727/2001 г.; Решение № 582/2008 г. по т. д. № 212/2008 г.; Решение № 531/2004 г. по т. д. № 1388/2003 г.; Решение № 25/2006 г. по т. д. № 214/2005 г. Поради това и съдът намира, че взетите решения на ОСС по т.2 следва да се отменят, като незаконосъобразни.

За пълнота на изложението следва да се разгледат и останалите оплаквания на ищеца за наличие на незаконосъобразност водеща до самостоятелно основание за отмяна на решението. Твърди се, че не са представени също така текущ баланс и отчет, което се счита от М. за условие за незаконосъобразност на взетите решения. Според редакцията на чл.33 от дружествения договор обаче това не е императивно прогласено правило, като то зависи от съдържанието на вземаните решения. По делото не е установено от ответника, при лежаща върху него доказателствена тежест, че е налице изпълнение на това изискване. В случая обявения дневен ред в поканата на лист 30 определят извод, че несъмнено би следвало да е налице текущ баланс и отчет в аспекта, че евентуалното прекратяване на членственото правоотношение на М. ще породи правни последици уреждащи имуществените отношения между дружеството и напускащия съдружник. Също така и обстоятелството, че са вземани решения касаещи разпределението на дивиденди също води на извод, че за ответника е имало задължение да представи предварително документите отразяващи финансовото състояние на търговеца. Поради това и в случая е била нарушена и разпоредбата на чл.33 от дружествения договор, което е самостоятелно основание за отмяна на атакуваното решение.

М. поддържа теза за нарушение на императивните норми на закона и на дружествения договор, уреждащи членствените права на съдружниците и в частност неговите имуществени и неимуществени права по чл.123 от ТЗ и чл.22 т.3 от дружествения договор, а именно да бъде осведомяван за хода на дружествените дела и да преглежда книгата на дружеството, както и да получава дивидент. Нарушена била и нормата на чл.125 ал.1 от ТЗ, гарантираща правото на съдружника да получава стойността на дружествения дял. Последното оплакване е изцяло неоснователно, тъй като редът за изплащане на дела на напусналия съдружник по чл.125 от ТЗ няма нищо общо с настоящото производство и участието на ищеца в разпределението на печалбата. Относно твърдението за нарушаване на неимуществените права по чл.123 от ТЗ и 22, т.3 от дружествения договор липсва конкретна фактическа обстановка, като оплакването е бланкетно. Въпреки това съдът счита, че е налице нарушение с оглед на факта, че е взето решение в разрез със законоустановените правила и дружеството е приело на М. да не се дава информация за дейността на търговеца, с което е нарушен чл. 123 от ТЗ и

чл.22,т.3 от дружествения договор.

Също така очевидно е налице и нарушение от ответника в аспекта, че е прието съдружника да не участва в разпределението на печалбата. Т.е. действително съдът намира, че са нарушени основни имуществени и неимуществени права на М. прогЛА.и, както в ТЗ, така и в дружествения договор, като това е самостоятелно основание за уважаване на иска. Това, че съдружникът е упражнил правото си по чл.125, ал.2 от ТЗ не определя извод, при липсата на наведени никакви обективни предпоставки за това от дружеството, М. да може релевантно да бъде изключен от разпределението на печалбата за минал период.

При този изход от спора ответникът следва понесе сторените от ищеца деловодни разноски. По повод представените доказателства от М. в тази посока е направено от дружеството възражение за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар от 2400 лева. Съдът намира възражението за основателно. В случая следва да се приеме, че заплатеното възнаграждение е прекомерно съобразно фактическата и правна сложност на спора, който е и решен в едно съдебно заседание. Съобразно съдържанието на Наредба №1 минималния размер на възнаграждението е 1250 лева./чл. 7, ал.1, т.10/ Според настоящия състав на съда справедливия размер на адвокатското възнаграждение, който следва да се понесе от ответника е в рамките на сумата от 1400 лева.

Ето защо и Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ на осн. чл.74 от ТЗ решението взето на проведеното на 29.05.2023г. ОС на съдружниците на „ИНТЕРГАЛЕНИКА“ ООД, с ЕИК 115258267, със седалище и адрес на управление: гр.Пловдив, ул.“Напредък“ № 7 по т.2 с което е решено до завършване на назначената проверка и изясняване на статута на В. М. да не му се изплаща дивидент и да не се подава информация за дейността на дружеството.

ОСЪЖДА „ИНТЕРГАЛЕНИКА“ ООД, с ЕИК 115258267, със седалище и адрес на управление: гр.Пловдив, ул.“Напредък“ № 7 **ДА ЗАПЛАТИ** на В. И. М., с ЕГН ***** с постоянен адрес: ***** сумата от 1480 лева

направени деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Пловдивски Апелативен Съд.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____